

medholdelige, og Regjeringen bør støtte sig til Folkethinget i Haandhevelsen af dets grundlovmæssige Ret, saa at de da afgjøre i det Mindste Finantsloven, paa hvilken hele Statmaskineriets rolige Gang beror; kun paa denne Maade vil der kunne tilveiebringes en Samstemning mellem Repræsentationen og Regjeringen. Vi have jo ikke, saaledes som f. Ex. i Preussen, noget Middel, hvorved Regjeringen kan tvinge Flertallet i det privilegerede Kammer, det er overset, eller man har aabenbart ikke tænkt sig det Tilfælde, at Stridigheder skulde fremkomme; men jo mere vi skræbe frem, desto mere forekommer det mig, det viser sig, at det bliver umuligt, at disse to fra forskjellige Valgrundlag udgaaede Kamre kunne gaa sammen, naar det ene ikke erkender, at det maa indtage en anden Stilling end den, det hidtil har gjort gjældende. Det har vel nemlig i den lange Tid, vi have havt en Folke-repræsentation, væsentlig været Folkethinget, der, naar Regjeringen samstemmede med det, var det afgjørende ligeoverfor Statshusholdningens Ordning, men vi have dog ogsaa ved forskellige Leiligheder set Landstthinget gribe ind og forandre, navnlig i de senere Aar efter Tilskyndelse fra Regjeringen, Enkeltheder i Finantsloven, som Regjeringen ikke har kunnet faae sat igjennem i Folkethinget. Det forekommer mig imidlertid at være en fordommelig Tilstand, at Regjeringen paa den Maade kan blive Gneherster, naar den til enhver given Tid holder med den Del af Repræsentationen, som bedst stemmer med dens Anskuelse, mens den derimod ser bort fra det vigtigste Hensyn, der maa gjøres gjældende, naar Taler er om Statshusholdningen i det Hele, og som jeg har omtalt, nemlig at derover væsentlig bør raades af Regjeringen i Forbindelse med den af hele Folket valgte Afdeling af Folke-repræsentationen. Jeg har kun fremhævet dette, navnlig overfor den nuværende Stilling her i dette Thing, idet der jo aldrig tidligere har været et Flertal i Folkethinget, som var i Stand til at hævde de Anskuelser, som ere blevne gjorte gjældende i Striden angaaende de før omtalte Posters Opførelse paa Finantsloven. En enkelt Gang har der været et gleblik Flertal derfor, men kort efter, naar Regjeringen og Landstthinget gjorde Indsigelse, er det faldet fra igjen. Nu er det mit Haab og Ønske, at der maatte gjøres et Forsøg paa, om det ikke kunde blive muligt at komme bort fra dette Gneherredømme, om jeg saa maa sige, af et Ministerium, at komme bort fra den Tilstand, at en Regjering kan vedblive at bestaa, saa længe den har Hans Majestæt Kongens Tillid, selv om den skulde have afgjort Mistillid hos den Del af Repræsentationen, der er valgt af hele Folket. Det er disse Antydninger, jeg har villet tillade mig i Anledning af de Punkter, som bleve fremhævede igaar fra flere Sider, og jeg tror, at det vilde være i høi Grad gavnligt baade for Regjeringen og for

Repræsentationen, om Anskuelser af den Art maatte komme til at gjøre sig gjældende; thi ellers har man indført en Forsætning, som har Umuligheden i sig selv, Umulighed for en rolig Udvikling af vort Fædrelands Fremtid.

Finantsministeren: Jeg har oftere havt Leilighed til at udtale min Opfattelse af de almindelige Spørgsmaal, det ærede Medlem berørte, og der vil vel ogsaa senere blive Leilighed til at udtale sig om Betingelserne for en rolig Udvikling af vort Fædrelands Fremtid. Det var altsaa ikke af Hensyn hertil, at jeg bad om Ordet, men for at indstyre en lille Bemærkning, der let kunde forsvinde under den hurtig omverlende Forhandling med Hensyn til en Hensigt, som det ærede Medlem gjorde til Finantsministeren. Han henstillede nemlig, om jeg ikke vilde foranledige udarbejdet forskellige Oplysninger med Hensyn til den finantsielle Stilling. Nu maa jeg jo rigtignok sige, at den Maade, hvorpaa man fra forskellige Sider igaar udtalte sig om statistiske Oplysningers Betydning, ikke i sig selv er særdeles opmuntrende, naar der er Spørgsmaal om at lade et noget betydeligt Arbejde i den Retning foretage. Dertil kommer, at det er ganske umuligt for Regjeringen at levere alle de statistiske Sammenstillinger, som et enkelt Medlem fra et rent individuelt Synspunkt kunde ønske at komme i Besiddelse af. Der var virkelig Noget i en Del af de Hensigtninger, som det ærede Medlem gjorde, hvis egentlige Betydning jeg ikke forstod, uagtet jeg ganske nøie fulgte ham. Men jeg vil alligevel sige, at de Oplysninger, som det ikke er uoverkommeligt for Ministeriet med dets Arbeidskraft at tilveiebringe, og som virkelig kunne skønnes at have almindeligere Betydning, skal jeg med Beredvillighed søge at skaffe tilstede, selv om jeg maatte udfatte mig for, at Nogen vil sige, at de Intet have at betyde. Jeg haaber navnlig om nogle Uger at kunne meddele nogle Oplysninger, hvortil jeg har Forberedelser liggende for mig, og som ville danne Fortsættelsen af tidligere Beretninger, der tvende Gange ere blevne givne, nemlig en Oversigt over Statens Indtagter og Udgifter. Jeg haaber som sagt om nogle Uger at kunne meddele en Oversigt for Lidsrummet 1864—65 til 1871—72. Det var alene denne Bemærkning, jeg maatte ønske strax at indstyre, for at den ikke skulde forsvinde under de senere Vandringer, som Diskussionen kunde slaa ind paa.

Brig: Jeg skulde ikke for Liden have deltaget i denne Debat, hvis ikke det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) igaar havde brugt en Ytring, som jeg tror ikke bør staa uimodsiget i Thinget. Jeg beklager, at hans Foredrag ikke foreligger trykt, saa at det er muligt, at jeg kan have misforstaaet ham; men i saa Fald skal jeg paa Forhaand bede ham udfylde det. Som jeg opfattede det, bemærkede han i sin be-